

Orre dultale d. 12 Nov. 1884.

Proder David.

Bankirændene

Hvad ille er det jeg spør?

Hvem var det, som tidligt
spoke på Heriforske til Vester-
bottens Bank - for en til
børge med få alumnistene den
saken klar?

De var det du!

Ja mande - det makte appeltates
og det appeltats til den jeg far
og en dag endat året.

Tror du ej at en annan -
endat de ej motverkade honom -
hemmat skrifva dit brev i
det närmaste lika bra och med den
na påföljd?

Riksbankens, var den och
skedde under den följande.

Den talade om möjlighet
af en obetydligt lån der.

Andra hade redan tänkt
sig, att just der måste man söka
undgå gagna det öfverhuga tin
fallet till betydligt förlust och
till betydande, belopp, den af
den och annat.

Men den erbarmeliga
ställningen i Lilla med, efter
wankeligheten, to ma krediten
och, sefor på ficklan, i förering
med den obetydliga summa förlu-
sterna, om 14 dagar mellanid
mellan hvarje diskontering och
den de belåst var två hundra
för dagen, gjorde att jag måste
på andra sidan mina aktier i Aktieför-
bund, för de 125000 för att få vilken

1
læra den andre fentian.

Det gode Den. Væmme, det
er den mellemhønde førtjænt
og det slakelige, det er min
anpart i arbeidet.

Måske at det bryr sig om Land,
Waller og skand. bakterier — hvad
end ha de gjort?

Læs igen om brevene og fråge
bakterierne?

Sag, dem, at medan den
færd hæder, spørg sig iført
for end gennem brevveksling
for gennem samt, i den regelm.
det endnu desse erendene.

Om muligt!

Da skulle gøre alt og den
dette den og erendene opstøper
den hødelighed hæder —

Kære broder! For at det opstøper
hæder, at tillægs dy for mylet — hæder
hæder.

Lulebyggeti annalar att berättas!
Är det du eller jag, som står
för det rasthället?

Alla dessa ohälsosamheter, alla
dina trondäblevins bakom min
rygg, tack vare Kambialen
Hochholz-Kentert - Lulebyggeti
B. & M., äro de af mig tålskapade?

Och så så, till den ene och
den andre, för att göra mig bakom
hvit, telegraferat som så:
"Telegrafera till mig hemmet så"
"och så" — det är ej något drä
fel — det är naturligen meti?

Och detta har skett infor dina
fäders ögon, som fått läsa af.
Hur man kan behandla mig
och huru det är ej, infor den
allfart mat mig och de mäna?

Kritiken obemärkt ifråga,
med dem, som vilagit få frendtlig